

לברלי להאשים אותה

הם יכלו או לשחרר אותי, כיוון שאת הסיפוק שלהם הם קיבלו. העיתונים תארו אותם לפחות כמו סטארסקי והאץ' שתפסו את המבריחה הגדולה של הסמים, שהיא גם נערת זוהר, וגם חתיכה, וגם מוכרת. זה שאחר כך שיחררו אותי בלי משפט בכלל, וזה הופיע באותם עיתונים שכתבו עלי או איך התדרדרתי ואיך נפלתי ואיך זה הסוף של איריס, זה בכלל לא שינה להם שום דבר.

מדוע

לסבך?

עכשיו פחדתי עוד פעם מהעניין הזה, הרבה אנשים, ואני לא מדרבת על החברים שלי, אלא על אנשים שתם, שכמעט לא מכירים אותי, כל מה שהם זכרו זה איריס דוידסקו מישטרה ורסמים. את זה ששחררו אותי, אף אחד לא ידע או לא זכר, או שלא היה לו נוח לזכור. עכשיו הייתי בטוחה שקם דור חדש של סטארסקי והאץ', שרוצה שוב להיבנות על כותרות גדולות, איך הגיבורים של המישטרה תפסו את דוגמנית הצמרת.

כשהגעתי לצפונות שוב התחילו כל הרקירות, אבל שם יש, כנראה, קצינים יותר חכמים או יותר אנושיים והם החליטו לשחרר אותי. שוחררתי לא רק ללא שופט, אלא שאסילו במישטרה לא לקחו ממני עדות בכתב ולא לקחו ממני אפילו עדות עצמית.

„אבל אני לא יודעת איך, אני רק יכולה לנחש, הסיפור הופץ מייד בכל תל-אביב, יש לי הרגשה שהיו כמה שוטרים שהיו מתוסכלים מכך שהפעם איריס דוידסקו לא הביאה להם כותרות לעיתונים, אז החליטו להפיץ את הסיפור בין החברה ובין עיתונאים. עכשיו כל תל-אביב מספרת שאיריס דוידסקו נעצרה על-ידי המישטרה, שוב פעם נעצרה, ושמצאו אצלה קוקאין.

„במישטרה התגלה לי כי הם ידעו את זהותו של הבחור שהיה איתי. הם היו עליו בתצפית. השוטרים טענו כי הוא שייך לרשת של מבריחי קוקאין, אולי בגלל זה בא הסיפור שתפסו אותי עם קוקאין. את איריס דוידסקו משמיצים בכל העיר, אבל למחרת ראיתי את הבחור בים, כשהוא חופשי ואינו חושש כלל מהשוטרים. הם יודעים איפה אפשר למצוא אותו, אם הוא מבריח כל-כך גדול של קוקאין, אבל לא עצרו אותו. אני גם יודעת ממנו, ויודעת שהמישטרה יודעת, שהוא עומד לצאת בימים הקרובים לחוף-לארץ, ואף אחד לא מפריע לו בזה. אז מדוע לסבך אותו, ור בעיקר מדוע לסבך אותי, שלא ידעתי שיש בכלל בארץ קוקאין?”

כיום איריס דוידסקו בת ה-23 היא דמות מוכרת לא רק לצלמי האופנה, יצרני הרטבים, מו"לים של ספרים וקוראי מדורי הרכילות בעיתונים. דמותה מוכרת לכל אחד. שני המלאך שלה, גופה התמיר, הרפתניים הנחשקות והעיניים המחייכות מתנוססים על חלק ניכר ממודעות הפירסומה בעיתונים, מסרטי הפירסומה בבתי הקולנוע ואף על כרזות הפירסומה הנוסעות על אוטובוסים.

בפירסום הראשון שלה זכתה איריס כשהיתה בת 14, עת ניגשה לתחרות מלכת המים של העולם הזה, איריס, בתו של עורך-הדין המפורסם אלי דוידסקו ושל אמה, שהיתה ידועה כאחת הנשים היפות בחיפה, גדלה, בגלל גרושי הוריה, במוסד הדסים.

זו הארץ שלי

למנהגי תחרות מלכת-המים היה ברור כי איריס מבוגרת הרבה יותר מגיל 14. יתכן כי יופיה המטרף וקומתה הגבוהה הטעו אותם. איריס השתתפה בתחרות המוקדמת של נסיכת ים-סוף, זכתה בתואר, כאשר מי שנבחרה מאוחר יותר כמלכת המים, שרית דמיר, קיבלה רק את הסגנות.

הפירסום שניתן לתחרות בחירת נסיכת ים-סוף הגיע גם אל מנהל ענייני הדסים. שאיריס היתה תלמידתו. למרות שקיבלה קודם לכן את אישור אביה להשתתף בתחרות, הודיע מנהל הפנימיה כי אינו מוכן שמלכת-מים תימנה על הניכיות. איריס הוילה כמה דעות, אך פרשה מהתחרות. אולם רק לשנתיים.

כי התגלית החדשה של הרחוב תל-אביבי אינה אהבת את הרעש והשאון של הים המתחייבים מהוהר. רק במסיבות מועטות בלבד אפשר היה לפגוש בה וגם אז לדקות ספורות, ומעולם אי אפשר היה „לתפוס" אותה מזדנפת.

את הזמן הפנוי שלה מתצוגות וצילומים החלה איריס מקדישה לציור. לפתע התברר כי הנערה היפה מגלה כישרון בתחום זה. התמונות שלה החלו לפאר קירות בבתי אספנים המבינים באמנות. לפני שבועיים חזרה איריס לארץ אחרי שהות בת חודשים אחדים באירופה, בעיקר באמסטרדם. היא חזרה עם קטלוג וקישט עיתונות שאינם מסתירים להלל את הציירת הישראלית. איריס ערכה תערוכת ציורים שלה בבית-הכנסת הליברלי של אמסטרדם. כאשר הגיע לתערוכה מנהל המוסיאון הלאומי של הולנד, התפעל מה-

כאשר היתה בת 16, נרשמה שוב לתחרות מלכת המים. הפעם כבר לא התנגד המנהל ולכל הנוכחים בערב ההכתרה היה ברור כי איריס דוידסקו היא מלכת המים. עוד לפני שנערכה כלל ההצבעה.

התחרות פתחה בפני איריס דלתות רבות. היא הוזמנה מייד להשתתף בתצוגות אופנה, ותוך חודשים אחדים הפכה מבכירות דוגמנית הצמרת. צלמי האופנה הפיירו סומת לא סיגרו הרבה אחר מתכנני הר תצוגות. הם גילו כי איריס לא רק יפה, אלא שגם המצלמה אהבת אותה. מגיל 16 ועד היום איריס היא, אולי, האשה המצוירת ביותר בישראל, מלבד גולדה מאיר. עולם הזוהר והדוגמנות אינו רק עולם התצוגות והצילומים, אלא גם סיגנון חיים מסויים של דיזנג'ור, רוול, אקסודוס, דיסי קוטקים ומסיבות. ההזמנות לא הפסיקו לזרום לבית אביה של איריס, אולם התברר

תמונות וביקש לערוך תערוכה במוסיאון שלו, התברר לאיריס כי אין לה מה להציג. מבקרי בית-הכנסת הליברלי של אמסטרדם רכשו את כל התמונות שהוצגו. איריס שבה לארץ כדי להמשיך לצייר ולהכין תערוכה נוספת לאמסטרדם. „למר רות שבארץ קורים לי כל מיני דברים לא נעימים, כמו העניין עם המישטרה, מה שלא היו מעזים לעשות לי בהולנד, זו בכל זאת הארץ שלי, כאן אני אחיה ואותה אני אהבת. אני גם מסוגלת להתרכז ולשבת ולצייר רק בארץ.”

אחרי שגילתה את עולם הציור, גילה את איריס, באופן טבעי לגמרי, עולם הרטבים. היא השתתפה בכמה סרטים, אחד מהם סרטו של יונה דאי אדם. הסרט נכשל, אולם איריס זכתה בביקורות מצוינות. לא רק בשל יופיה הרב, אלא גם בשל מישחקה. (החשך בעמוד 66)